

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. F. Ioannis Nider Ordinis Prædicatorum Theologi De Reformatione Religiosorum Libri Tres

Nider, Johannes

Antverpiæ, 1611

Mox planum facimus, illum concionatorem Episcoporum sibi & fidei
censuram potestatem vsurpasse. §. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45728](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45728)

à doctis ornari; sed lætabitur potiùs seraphicam Christi sponsam ita depingi. Beatissimum igitur Patrem Franciscum, cui ego in hoc negotio primas defero, minimè offendam; si quod probabiliter sentio, dilucidè explicauero. Ipse enim tamquam egregius Pauli discipulus, qui omnes sui similes fore optabat, non modò Catharinæ, sed aliis etiam similia dona à Deo optimo maximo concessa fuisse libentissimè feret: & si nobiscum versaretur, sui que in hac parte nimium seueros ac rigidos defensores audiret, argueret eos, vt Numerorum 11. cap. sanctus Moyse Iesum Naue reprehendit: *Quid, inquit, emularis pro me? quis tribuat vt omnis populus prophetet, & det eis Dominus spiritum suum?* Quod de Francisco dixi, opinor etiam de eruditis & religiosis eius filiis, quorum ingens semper fuit erit que numerus. De aliis verò, si qui fortè sint, qui nec doctrina nec sanctitate polleant, ac proinde hanc felicitatem Catharinæ inuideant, nulla me cura sollicitat; quamuis minimè dubitem, me in eorum reprehensionem, velim nolim, incursum.

§. III.

QUOD autem ad illum attinet declamatorum, Episcoporum auctoritatem potestata-

testatemque sibi eum vsurpasse dico. Ipsorum enim munus est lata à Diui Petri successoribus anathemata promulgare, & excommunicatos populo denuntiare. Priuatis autem concionatoribus (nisi de iure & facto absque vlla dubitatione cōstet) nequaquam licet similia aggredi: meritoque temerarij iudicantur, qui hanc (vt vocant) iurisdictionem furripiunt. Iam verò libros semel euulgatos publicè interdicere, ad sacrum Inquisitionis tribunal spectat, nō ad vulgares concionatores: idque præsertim de libro Antonij à Pegna; cum bis excusus fuerit auctoritate Catholicæ Maiestatis, eiusque Regij senatus, qui non ita oscitanter (vt ille existimabat) libros examinari permittit. Quid? quod opus illud, simul atque editum est, dicatum fuit Archiepiscopo & Cardinali Toletano Francisco Ximeno à Cysneros Minoritæ, qui ob immaturam Philippi Regis eo nomine primi mortem omnia Castellæ regna quasi Interrex administrabat; & nostro Fr. Didaco à Deza generalis Inquisitoris munere se abdicante, supremus in eisdem regnis hæreticorum censor constitutus fuerat. Qui licet diuæ Catharinæ ita addictus esset, vt eius epistolas suis impensis, in Hispanam linguam translatas, typis mandari, ac per omnia monasteria gratis distribui iuss-

rit:

rit: tamen si ipſius Sixti (qui ante viginti plus minus annos è vita diſceſſerat) ſanctionem vires adhuc habere putaffet, ſub anathemate prohibuiſſet librum illum legi. Quod cum vir in Theologia doctiſſimus, eccleſiaſticiq̃ iuris peritiſſimus, minimè egerit; dubitandum non eſt, Antonij à Pegna opus abſque piaculo tunc excudi, vendi, legiq̃ue potuiſſe, hodieq̃ue poſſe.

Porro ſi, vt Dialectica iubet, Turiaſonenſis ille ſibi conſtitiffet, debuiffet non modò Patrem Antonium, ſed alios etiam innumeros ſcriptores grauiffimos condènare, qui idem omnino, quod ille, poſt Sixti tempora ſcripſere. Sunt autem, Laurentius Surius Carthuſianus, cuius opera Pius ille V. ob vitam ſanctiſſimè actam meritò in numina referendus, plurimùm commendauit, Alphonſus à Villegas parte ſecunda hiftoriæ Sanctorum, Robertus à Licio Franciſcanus Epiſcopus Aquilanus in ſermone (ſi ita concionem appellari placet) de laudibus diuæ Catharinæ Senenſis, Franciſquinus Vicecomes, Minoritarum noſtræ ætatis gloria, in ſermone Paraſceues, Conſtantius Felix in hiftorica Ephemeride, Nicolaus Manerbius in vitis Sanctorum, Ioannes Pinus Tolofanus in illuſtrium feminarum Catalogo, ac demum Thomas Bozius Eugubinus in præclaro

414 DE D. CATHARINÆ SENENSIS
claro de signis Ecclesiæ opere. Nostri autem
qui idipsum testantur, vix numerari queunt.
In quibus, post beatū Raymundum ac san-
ctum Antoninum Archiepiscopum Floren-
tinum (qui Sixtum I V. ætate præcessere)
præcipui sunt, Ambrosius Lancelotus Ca-
tharinus, cognomēto Politus, patria Senen-
sis, olim Iulij III. in ipsius adolescentia ma-
gister, postea Episcopus Minoricēsis, & tan-
dem Compſæ Archiepiscopus, in Notatio-
nibus quibus beati Raymūdi Capuani opus
locupletavit, Pater Ludouicus Granatensis
flumen orationis aureum fundens, Baltha-
sar Sorio, quo ad eluendas per Pœnitentiæ
sacramentum animi sordes Adrianus VI.
cū Dertusensis Episcopus erat, vtebatur,
Guillermus Ebroicensis ac Thomas Truxil-
lus in publicis Sermonibus quos de hac san-
ctissima Virgine habuerūt, Didacus à Rosa-
rio, & Thomas à Vesac gentilis meus in eius
actis, ac denique Felix Castelfrancus, & Se-
raphinus Razius in historiis Ordinis nostri.
Hos omnes, non leui Ecclesię incommodo,
exterminari oporteret, si Patris Antonij co-
dex esset comburendus. Nec flammam e-
uaderent, tum Dominicanum Breuiarium
à Iulio I I I. probatum, tum Martyrologium
nostrum Romæ excusum anno post Chri-
stum natū 1558. apud Antonium Bladium
typo-

typographum (vt aiunt) cameralem. Nam pridie Kalen. Maij sic habet: *Roma sanctæ Catharinæ Virginis. Hæc de ciuitate Senensi oriunda à Christo visibiliter annulo desponsata, dolorumq; eius & vulnerum particeps effecta, vitam ab omni mortali crimine duxit immunem.* Idem Martyrologium Chalographis datum est Salmanticæ an. 1579. præcedente iudicio, tum optimorū Patrum nostrorū Ioannis Gallo Salmantinæ Scholæ, vt appellant, Cathedratici, ac Petri Hernandez, qui Concilij Tridentini Theologi extitere, tū doctissimi viri Laurentij à Villauincenio Augustiniani, asserentis nihil non sanctum in eo contineri. Proculdubiò etiam atq; etiam bonus ille vir cogitare debuisset, cum nulli ab Ecclesia interdictum sit, ne hos libros legat, haud sibi licuisse Antonij opus damnare. In hoc tamen laudandus est, quòd nostris argumentis de sententia deductus, in frequentissima concione palinodia vsus fuit.

§. IV.

CONFIRMANDVM est igitur iam, quod de ipsarum imaginum cultoribus pictoribusq; sentimus: nimirum eos nullo ob id anathemate irretiri, nulla peccati labe contaminari, quia illud Sixti mandatum neminem